

ция паднали; нъ останалий третий братъ надвилъ на всички ти Куриацевци, и Албалонгци ти трѣбовало да се покореть; а послѣ Тулъ Хостилий ги накаралъ всички ти да се прѣселятъ въ Римъ. На врѣме то на тия царе (*Анка Марция, Древний Тарквиния и Сервия Тулий*). Римъ продължавалъ да раширочава владовишта та си; въ съшто то врѣме се раширочавалъ и самий градъ отъ много то прѣселници отъ ближни ти латински и етруски владовишта. Едни отъ тѣхъ сами дохождали въ Римъ, а други се докарвали тамъ на сила, като побѣдени.

Сервий Тулий и Тарквиний Гордѣливий. Потомци ти на съшти ти Римляне били първий редъ (класъ) и се наричали *патриции*. Тии не штѣли да се смисать съ нови ти прѣселници; прѣселници ти станали извѣстни съ едно общо име *плебеи* и отъ день на день станали по-много. Патриции ти имали на рѣцѣ тѣ си тако-речи всички ти римски мѣста; само тий захваштали служби ти въ царштина та и се събирали на народний сборъ, дѣто се съвѣтовали за работи на царштина та. Въ къштя та си и по вѣнъ имали слуги робе и едни наречени *клиенти* (тии били полусвободни люде, които зависяли отъ патриции ти).

Плебеи ти не били благодарни отъ положение то си, та мѣмръли. Царъ Сервий Тулий се наелъ да направи първа стѣпка да изравни патриции ти съ плебеи ти. Той раздалъ на плебеи ти опрѣдѣлени дѣлове земя. Послѣ царъ тѣ раздѣлилъ патриции ти и плебеи ти на петъ *класа* споредъ имотъ тѣ, и наредилъ народни сборове, въ които участвovali патриции и плебеи заедно. Тия сборове ставали на Марсово поле: на първий, сир. на най-богатий редъ било оставено повече гласове, отъ колкото всички ти други заедно; на първий редъ за това плащалъ повече даване и давалъ обрѣжена войска повече отъ други ти. Всякой отъ петъ тѣ редове дохаждалъ въ народний сборъ добръ обрѣженъ. Най-